

Η Θεία Κοινωνία. Η τροφή της αθανασίας! Αγίου Ιωάννου Χρυσόστομου (Δ΄)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Η ευθύνη όσων κοινωνούν ανάξια

Γι' αυτό πρέπει από παντού να είμαστε προφυλαγμένοι• γιατί δεν είναι μικρή η τιμωρία για όσους μετέχουν ανάξια στα μυστήρια. Σκέψου πως αγανακτείς εναντίον του προδότου, εναντίον εκείνων που Τον σταύρωσαν. Πρόσεξε όμως, μήπως και εσύ γίνεις ένοχος του σώματος και του αίματος του Χριστού. Εκείνοι κατέσφαξαν το πανάγιο Σώμα, εσύ όμως το δέχεσαι με ακάθαρτη ψυχή ύστερα από τις ευεργεσίες. Ούτε βέβαια του φάνηκε αρκετό το να γίνει άνθρωπος, να ραπισθεί και να σφαγεί, αλλά θέλησε και να ενώσει τον Εαυτό Του μαζί μας• και όχι μόνο με πίστη, αλλά και στην πραγματικότητα μας κάνει σώμα δικό Του.

Γίναμε ένα σώμα και μία σάρκα με τον Χριστό. Μας τρέφει με το δικό Του αίμα.

Γιατί λοιπόν δεν έπρεπε να είναι καθαρώτερος εκείνος που απολαμβάνει αυτήν την θυσία; Από ποιά ηλιακή ακτινα δεν πρέπει να είναι καθαρώτερο το χέρι το οποίο τεμαχίζει αυτήν την σάρκα, το στόμα το οποίο γεμίζει με πνευματική φωτιά, η γλώσσα η οποία κοκκινίζει με το πιο φρικτό αίμα; Σκέψου ποιιάς τιμής αξιώθηκαν, ποιιά τράπεζα απολαμβάνεις! Εκείνο το οποίο οι άγγελοι, όταν το βλέπουν φρίττουν και δεν τολμούν να το ατενίζουν χωρίς φόβος και σεβασμό, εξ αιτίας της λάμψεως που προέρχεται από εκεί, με αυτό εμείς τρεφόμαστε, με αυτό ενωνόμαστε και έχουμε γίνει εμείς ένα σώμα Χριστού και μία σάρκα. **“Ποιος θα διακυρήξει τις εξουσίες του Κυρίου; Ποιός θα κάνει να ακουθούν όλες οι δοξολογίες Του;” (ψαλμός 105,2).**

Ποιός ποιμένας τρέφει τα πρόβατα με τα δικά του μέλη; Και γιατί λέγω ποιμένας; Υπάρχουν πολλές μητέρες, που μετά τους πόνους του τοκετού δίνουν τα παιδιά σε άλλες, για να τα αναθρέψουν, ενώ Εκείνος αυτό δεν το ανέχεται, αλλά μας τρέφει

ο ίδιος με το δικό Του αίμα και σε όλα μας συνδέει αδιάσπαστα με τον εαυτό Του. Πρόσεξε λοιπόν, γεννήθηκε από την δική μας ουσία. Αλλά αυτό δεν έγινε για όλους, λέγει, αν και απευθύνεται προς όλους. Γιατί, εάν ήλθε στην δική μας φύση, είναι φανερό ότι ήλθε προς όλους, εάν όμως ήλθε προς όλους, άρα ήλθε και προς τον καθένα ξεχωριστά. Πως λοιπόν δεν επωφεληθήκαν όλοι το κέρδος που προέκυψε από εδώ; λέγει. Αυτό δεν οφείλεται σε Εκείνον, ο οποίος το προτιμά για όλους, αλλά σε εκείνους που δεν θέλουν. Εκείνος αναμιγνύει τον εαυτό Του με τον καθένα με τα μυστήρια και εκείνους που γέννησε τους τρέφει με τον Εαυτό Του και δεν τους δίνει σε άλλον και με αυτό πάλι για να πείσει ότι έλαβε την δική σου σάρκα. Ας μη δείχνουμε λοιπόν ραθυμία, αφού έχουμε αξιωθεί τόσης αγάπης και τιμής. Δεν βλέπετε τα βρέφη με πόση προθυμία αρπάζουν τον μαστό; Με πόση ορμή μπήγουν τα χείλη τους στην θηλή; με τόσο μεγάλη προθυμία ας προσερχόμαστε και εμείς στην τράπεζα αυτή και στην θηλή του πνευματικού ποτηριού ή μάλλον, με πολύ πιο μεγάλη προθυμία ας ελκύσουμε, σαν νήπια που θηλάζουν, με την χάρη του Πνεύματος. Και μια θλίψης ας υπάρχει για μας, το να μη μετέχουμε στην τροφή αυτή. Δεν είναι τα έργα ανθρώπινης δυνάμεως όσα βρίσκονται μπροστά μας. Εκείνος ο οποίος έκανε αυτά τότε σε εκείνο το δείπνο, ο ίδιος τέλει και τώρα τα μυστήρια αυτά. Εμείς έχουμε θέση υπηρετών ενώ εκείνος που τα αγιάζει και τα μεταβάλλει είναι Αυτός.

Ποιούς δέχεται η πνευματική τράπεζα

Κανένας Ιούδας ας μην είναι παρών, κανένας φιλάργυρος. Εάν κανείς δεν είναι μαθητής Εκείνου, ας αποχώρησει• δεν τους δέχεται αυτούς η τράπεζα. Διότι **<<μαζί με τους μαθητές μου εορτάζω το Πάσχα>>**, λέγει. Η τράπεζα αυτή είναι η ίδια εκείνη και δεν έχει τίποτε το υποδεέστερο. Γιατί δεν την δημιουργεί εκείνην ο Χριστός και αυτήν ο άνθρωπος• αλλά κι αυτήν ο ίδιος.

Αυτό είναι εκείνο το υπερώο, όπου ήταν τότε συγκεντρωμένοι. Από εδώ εξήλθαν στο όρος των Ελαιών. Ας εξέλθουμε και εμείς στα χέρια των πτωχών• διότι αυτός ο τρόπος είναι το όρος των Ελαιών. Γιατί στον οίκο του Θεού το πλήθος των πτωχών είναι ελαιόδενδρα φυτευμένα, τα οποία αποστάζουν το λάδι, που θα σας χρησιμεύσει εκεί, αυτό που είχαν και οι πέντε παρθένες ενώ οι άλλες επειδή δεν το είχαν προμηθευθεί από εδώ, χάθηκαν. Αφού πάρουμε αυτό το λάδι, ας εισέλθουμε, για να προϋπαντήσουμε με αναμμένες τις λαμπάδες τον Νυμφίο• αφού πάρουμε αυτό, ας εξέλθουμε από εδώ. Κανείς απάνθρωπος ας μη προσέλθει, κανείς σκληρός και ανελέητος, κανείς τελείως ακάθατος.

Πηγές: hristospanagia3.blogspot.gr-paterikiorthodoxia.com- sostis.gr